

★ opprør

3-06

NY UTLENDINGSLOV

OPPRØR AVSLØRER LOKALLAGA I RV

HVA SKJER I SAMLINGSPROSESSEN?

KVINNEKAMPANJE I RV

Opprør

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: paal@rv.no

Redaktør

Pål Hellesnes
paal@rv.no

Ansvarlig redaktør

Torstein Dahle

Redaksjon dette nummer

Pål Hellesnes
Kristine Nybø
Jenny Maria Lundgaard
Eivind Volder Rutle
Gudmund A Dalsbø
Christin Aamodt

Beth Hartmann

Design

www.okular.no

Layout

Pål Hellesnes

Opplag

1800

Leder

Torstein Dahle

Kontaktinfo

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: rv@rv.no

INNHold

Side 4: Landsmøtet 2006

Side 5: Dette er RV (alt annet er løgn...)

Side 6: Gymnaslærer Pedersens parti?

Side 8: Den lokale klippen

Side 8: -RV må få en ny partikultur

Side 9: Helseteam til Nepal

Side 10: Feminismekampanje i RV

Side 12: Håpet forsvinner i Palestina

Side 14: Hva skjer med ny utlendingslov?

Side 15: Hva mener andre om loven?

Side 15: Hva skal RV mene?

Side 16: Sultestreik som middel mot pølse-Hansen

Side 17: Støtt motstandskampen i Libanon!

Side 18: Hva skjer lokalt i samlingsprosessen?

Side 20: Hvem betaler revolusjonen?

Side 22: Hva er det jyplingene egentlig vil?

Siste side: Bilder fra Rød sommerleir
5-9/7 - 06

Draumen om noko nytt

Dei som var på landsmøtet i RV i mai kjente kanskje at Historias Vinder tok litt tak. Ikkje som stormkast med bod om snarleg revolusjon, men ein lett bris som bar signalar om ei ny vår for den no over 30 år gamle rørsla vi er med i. Briesen kom frå to kantar: Den eine er optimismen som har vakse fram i rørsla for ein slutt på topartisituasjonen. Som landsmøtet syntte, og som vi får stadfesta i dette nummeret av Opprør, er det mange som no ser reelle sjansar til å få til ei samling på ytre venstre fløy. RV-landsmøtet vedtok, med ein fattig avholdande røyst (personen kom inn i salen i det røystinga tok til, og visste ikkje kva sak som var oppe), å gå inn for å danna eit nytt parti, saman med AKP og eventuelle andre interesserte.

Det andre elementet som gir vind i segla er ungdomen: Raud Ungdom er inne i ei periode med sterk vekst, og har samstundes engasjert seg kraftig i utviklinga av moderpartia. Mange lag i RV rapporterer om auka interesse frå RUarane i å vera med på å bygga eit sterkare parti. Det er ikkje til å stikka under ein stol at det kan trengs: Som vi kan visa i det første kapitlet i vår nye artikkelserie "Dette er RV" er RV lokalt kring om i landet i stor grad dominert av middelaldrande menn som i stor grad var med og bygde opp rørsla frå starten av. RU si interesse for "vaksenpolitikken" er i dette perspektivet ikkje berre positivt – det er livsnødvendig om vi skal få eit nytt parti på vingane.

Det kan ikkje vera tvil om at nett det trengs i norsk politikk i dag, og kvar dag som går gir oss nye døme på at norsk politikk treng oss: Vi har ei regjering som i staden for å satsa knallhardt på miljøvenleg utvikling, opnar for oljeboring i barentshavet, gir konsesjonar til forureinande gasskraft, og lar jernbanen gå for lut og kaldt vatn. Den same regjeringa let lovnadene om ein ny, meir human flyktningepolitikk overdøvast av støyen av flya som deporterer sveltestreikande

afghanarar. Og medan ei heil verd, og breie lag i Noreg, knytar nevane i harme over den brutale framferda til Israel, held regjeringa fram den økonomiske strupinga av palestinarane, og strør om seg med fraser om at "begge parter" må halda fred i Libanon.

Men det at det fins ein klår plass i norsk politikk for eit revolusjonært alternativ tyder ikkje at RV – eller eit nytt parti – automatisk TEK den plassen. Skal vi klara det, må vi makta å overlata roret til ein ny generasjon, utan å kasta vrak på røyntslene til 70-talsgenerasjonen. Vi må makta å gjera partiet til eit feministisk kollektiv i gavnet så vel som i navnet. Og vi må makta å utforma politikk og agitasjon som grip inn i den konkrete klassekampen i Noreg på ei konstruktiv måte, utan å forfalla til pragmatisme eller slå seg til tals med "minst ille"-løyseringar.

La den briesen vi kjente på landsmøtet inspirera oss til å gjera alt dette!

Pål Hellesnes,
partisekretær og Opprør-redaktør

Bli rødrev i 2006!

Rødreven er månedlig innbetaling av kontingent med avtalegiro. Du velger selv et fast månedlig beløp som passer din økonomi. Vanlige summer er mellom 50 og 400 i måneden.

All kontingent deles mellom sentralt og lokalt. Derfor betyr Rødreven god lagsøkonomi og sikrer RV stabile og

oversiktlige inntekter.

Rødreven øker vår økonomiske selvstendighet, noe vi er avhengige av for å mobilisere krefter på venstresida i dag! Rødreven har stort potensial: 100 av 1500 medlemmer har i dag månedlige trekk. Blir du neste?!

Hvordan: Be om avtalegiroskjema, eller gjør det selv via fast betalingsoppdrag i nettbank. Konto er: 7878 05 75424. Ta gjerne kontakt med kasserer Bjørn Tore Egeberg (bte@rv.no)

Nytt fra landsmøtet

Landsmøtet 2006 ble avholdt i en spennende tid for partiet – vi er i en helt ny politisk situasjon med den nye regjeringa, samtidig som vi kanskje er i ferd med å skape en ny situasjon på venstresida gjennom planene om å stifte et nytt revolusjonært parti sammen med AKP, Rød Ungdom og andre krefter. Det var tydelig at det var mange som var engasjerte i utfallet av landsmøtet, noe som blant annet ga seg utslag i at det var et av de største som noen gang har blitt avholdt i RV, med 138 registrerte delegater!

Av Pål Hellesnes

Førrige landsmøte vedtok at det skulle settes ned et utvalg som skulle utarbeide forslag til nytt prinsippprogram for RV, som kunne vedtas på årets landsmøte. Denne komiteén besto av 9 folk, og var ledet av studieleder Kristine Nybø, mens nesteleder i RV, Pål Hellesnes, fungerte som sekretær. Komiteén la i februar fram et helhetlig forslag til nytt program, med 7 kapitler:

1. Innledning
2. Kapitalismen
3. Imperialismen
4. Kvinneundertrykkinga
5. Miljø
6. Sosialisme
7. Kreftene for forandring

Ei arbeidsgruppe i Odda og Notodden RV utarbeida på sin side et alternativt forslag til program, som var vesentlig kortere (kun 3 sider), og ment å fylle en mer utadretta og agitatorisk funksjon. Landsmøtet valgte, etter en grundig debatt, å legge komiteens forslag til grunn, ikke Odda/Notodden-forslaget. Etter å ha behandla 90 sider med ulike endringsforslag, endte landsmøtet opp med å vedta et nytt prinsippprogram for RV på ca. 20 sider.

Vedtak om samling

Den saken det kanskje var knytta mest spenning til, var forslaget om at RV skulle gå inn for å stifte et nytt revolusjonært parti på venstresida sammen med AKP, RU og andre krefter. Som et

VIKTIG BESØK: Besøket av den palestinske flyktningeministeren Adwan Atif vekte oppsikt

ledd i denne prosessen hadde Landsstyret i RV bl.a. invitert både leder for AKP og RU til LM som gjester, samt representanter for Radikale Sosialister, Bevegelsen for Sosialisme og Internasjonale Sosialister. Det var overveldende positiv stemning på landsmøtet for idéen om å få på plass et slikt nytt parti som kan utfordre regjeringa fra venstre, og styrke folkelig kamp mot nyliberalismen og kapitalismen som system, og for sosialisme. Vedtaket som ble fatta på landsmøtet ble gjort med én avholdende stemme, og inneholder bl.a følgende formuleringer:

«RV har som mål å samle alle i Norge som reknar seg som sosialistar, kommunistar, revolusjonære og alle andre som ynskjer eitt parti med ein ungdomsorganisasjon til venstre for den "raud-grøne" regjeringa.»

«Partiet må være et revolusjonært parti med sosialisme og på sikt et klasseløst samfunn som mål. Partiet skal ikke ha "kommunistisk" i navnet.»

Målet er at vi skal få til stiftinga av det nye partiet før fristen for innlevering av lister til kommunevalget 2007. LM vedtok også å videreføre Samordningsforumet for RV, AKP og RU, som ble opprettet av LS i førrige periode, som en del av prosessen. Vedtaket i sin helhet vil bli lagt ut på RVs nettside.

Handlingsplan med feministisk fokus

Det kanskje viktigste ved handlingsplanen som ble vedtatt på LM var vedtaket om å avholde et ekstraordinært landsmøte i februar 2007, forhåpentligvis i forbindelse med stifting av nytt parti. Det betyr at landsmøteperioden er kun ca. 10 måneder. Denne perioden skal framfor alt brukes til tre ting: Samlingsprosessen, organisasjonsbygging, og en feministisk kampanje.

Som en del av kampanjen skal det arrangeres en stor kvinnekonferanse 1-3/12 2006, i samarbeid med RU, AKP og andre interesserte. Konferansen skal både omfatte aktuelle kvinnepolitiske kampsaker, feministisk teori, og debatter om hvordan man bygger et feministisk revolusjonært parti. Konferansen vil bare være åpen for kvinner.

Ny ledelse

Landsmøtet valgte et Landsstyre for RV med 27 medlemmer, 10 menn og 17 kvinner. Torstein Dahle ble gjenvalgt som leder, og med seg i arbeidsutvalget fikk han:

Marte Mjøs Persen (nestleder), Liv Gulbrandsen (nestleder), Pål Hellesnes (partisekretær), Beth Hartmann (partisekretær), Siri Jensen, Gudrun Kløve Juuhl, Christin Aamodt, Bjørnar Eide Moxnes, Ana Lopez Taylor, Bjørn Tore Egeberg (økonomiansvarlig). Vara til AU er Marijke Berdahl, Joakim Netland og Boye Ullmann.

Hvem er RVerne?

Du vet sikkert hvem som er leder for RV. Har du fulgt litt med vet du kanskje hvem som er nesteledere, og hvem som jobber på RV-kontoret. Kanskje vet du også hvem som sitter i styret for ditt lokale RV-lag? Men hvem er egentlig lokallagslederne i RV – de som i stor grad er vår organisatoriske ryggrad?

Av Pål Helleenes

Opprør satte seg fore å finne svaret, og satte i gang en omfattende spørreundersøkelse blant alle lokallag i RV. Nå skulle RV kles av – vi skulle finne både kjønns- og klassetilhørigheten til RVerne. Men før vi kom så langt, ville vi se hva slags bilde ledelsen satt med.

- Jeg tror det er mange menn over 45 år, sier leder for RV, Torstein Dahle, når vi spør ham hvem som leder RV lokalt. – Samtidig tror jeg det skjer et vist generasjonsskifte smått om senn, samt at kvinner tar over for menn. Bl.a. i Oslo og Bergen har dette skjedd.

Dahle tror mange av de lokale RV-lederne har høyere utdanning, og at det dreier seg om folk som har vært med lenge. Minst 20 år.

- Hvorfor er det en slik person som blir ledende i RV?

Vi så på landsmøtet at det er et stort innslag av folk som har vært aktive veldig lenge.

Mange av dem har drevet parlamentarisk arbeid. Rimeligvis, og for så vidt fornuftig nok, er det erfarne folk som blir valgt til å representere RV. Det er jo relativt krevende. Men problemet er at når man kommer i posisjonen at man representerer RV er det lett for at man blir der, at andre som burde fått den samme erfaringen for å bygges opp, ikke får den.

I tillegg trekker Dahle fram mediesituasjonen som en forsterkende faktor:

- I dagens mediesituasjon der det å være litt kjent trengs for å slippe til, vil det gjerne brukes som et argument for å holde på de som allerede er markert. Men heldigvis er det en del yngre damer som bygger seg opp. Det store savnet er blant de eldre, mer erfarne damene, der er det mange som ikke ønsker å gå inn i parlamentarisk arbeid.

TORSTEIN DAHLE: En typisk RV-leder?

- La oss gå ut fra at du har rett, at det er en middelaldrende mann som er den typiske lokale RV-leder. Er det en situasjon du er fornøyd med?

Jeg vil ikke si det er dårlig. Tidligere verdsatte vi ikke folk som hadde vunnet erfaring, vi hadde en slags bruk og kast-mentalitet i bevegelsen. Det å ha en langvarig politisk praksis er en viktig kvalitet, som det er viktig at RV tar vare på.

Dahle er likevel ikke helt fornøyd med bildet han tegner:

- Det er klart at vi har vært alt for dårlig til å bygge opp yngre mennesker og kvinner til å bli ledere og eksterne representanter for RV. Jeg tror det er i ferd med å bli bedre, men alt er ikke som det bør være.

DEN TYPISKE RV-LEDER: Hvem er det?

Dette er

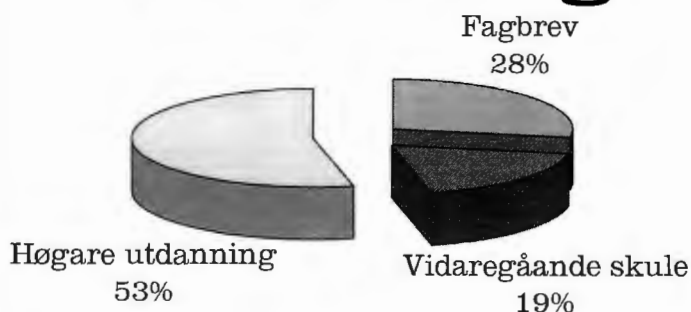
(alt annet er løgn...)

I de kommende utgavene vil Opprør presentere en artikkelserie under vignetten "Dette er RV". Bakgrunnen for serien er prosessen med samling på ytre venstre fløy, og planene om å stifte et nytt revolusjonært sosialistparti. I en situasjon hvor RV – sammen med andre krefter – snakker om å danne et nytt parti som skal "samle alle i Norge som reknar seg som sosialistar, kommunistar, revolusjonære og alle andre som ynskjer eitt parti med ein ungdomsorganisasjon til venstre for den "raud-grøne" regjeringa" (henta fra landsmøtevedtaket om partiprosessen), mener Opprør-redaksjonen det er viktig at vi skaffer oss et godt og sannferdig bilde av hvor vi står. En hver diskusjon om hvordan man kan skape et nytt parti, og hvordan det partiet skal se ut, må bygge på en bevissthet om hvem vi er i dag, og hvordan partiet vårt fungerer slik det er. Dette er viktig både for å vite hva vi skal ta vare på, og bygge videre på, og hva vi må endre. I dette nummeret tar vi for oss de som leder RV lokalt. Vi spør hvem den lokale RV-lederen er: Er det en mann eller kvinne? Har han/hun mye eller lite utdanning? Har de vært med i bevegelsen lenge?

I neste nummer vil vi gå fra å se på hvem som er våre ansikter utad lokalt, til å studere hvem det er som støtter oss. Hvem er den typiske RV-velgeren?

Gymnaslærer P

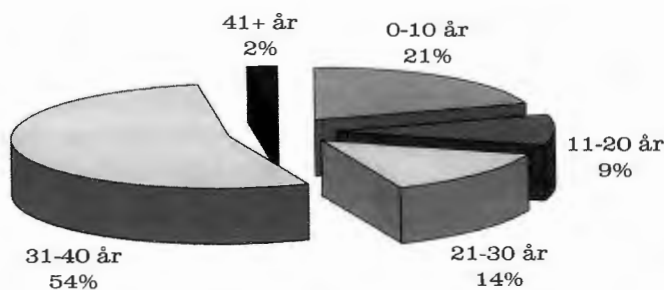
Utdanning

For dei som tenkte på RV som eit parti leia av unge, framstormande arbeidarklassekvinner, så må resultatene av Opprør si gransking framstå som deprimerande lesing. Fasiten er at den typiske lokallagsleiaren i RV er ein middelaldrande mann med høgare utdanning og lang fartstid i rørsle.

Av Pål Hellesnes

Fartstid

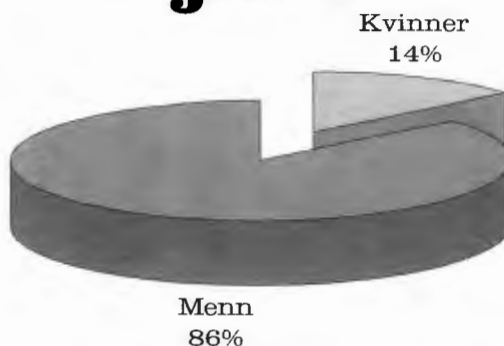

Opprør fekk svar frå i alt 43 av lokallagsleiarane i RV. Det utgjør omlag 60% av dei aktive laga i organisasjonen. Blant dei vi ikkje fekk fatt i er det liten grunn til å tru at det er dramatiske avvik frå dei resultatene vi har fått - dei 43 laga som er med i undersøkinga inneheld eit bredt spekter av ulike lag. Heile landet, frå nord til sør, er representert, og både byar og mindre stader har gitt respons.

Det kanskje mest urovekkande resultatet gjeld kjønnsbalansen: Så lite som 14% av lokallagsleiarane er kvinner. Kjønnsbalansen er klart verst i dei mindre laga - mens både Stavanger, Bergen og Oslo har relativt unge, kvinnelege leiarar, er distriktslaga i stor grad dominert av menn. Dette kan kanskje vera med på å forklara kvifor landsmøtet i 2006 vart såpass skeivt kjønsmessig: Det er ikkje usannsynleg at mange lag vel å senda leiaren til landsmøtet, spesielt når det er snakk om små lag med få aktive.

Klassesamansettinga står det derimot ikkje fullt så ille til med. Gjennomsnittleg løn for RV-arene er 310.000. Til samanlikning var gjennomsnittleg løn i industrien 354.000 i 2005. Det er verdt å merka seg at også i RV gir kvinnelønna utslag: Gjennomsnittleg inntekt blant dei

Kjønn

pedersens parti?

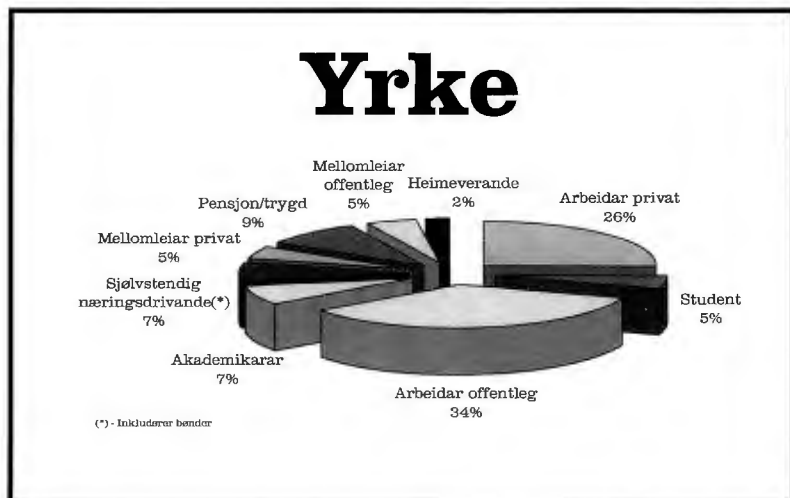
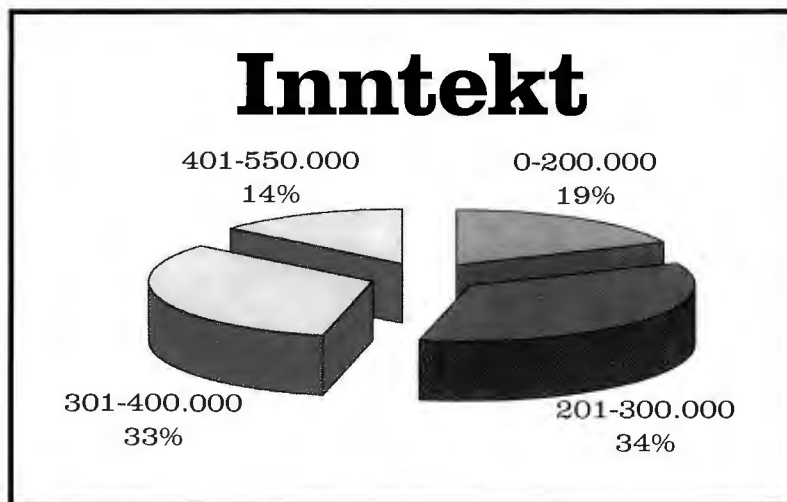
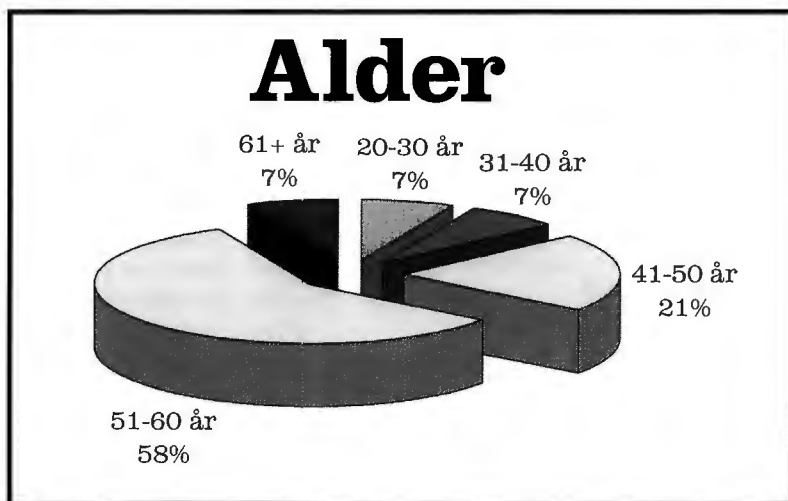
mannlege RVarane var 332.000.

Sjølv om løn ikkje er den einaste klasseindikatoren, tyder lønsvivået at vi ikkje talar om eit parti fylt av høgt betalte pampar. Ser vi på utdanningsnivå, finn vi at heile 53% har høgare utdanning, mot 24% totalt i Noreg. Om vi samanliknar den gjennomsnittlege RV-lokallagsleiaren (Mann på over 50 år), med tilsvarende gruppe i folket for øvrig vert skilnaden litt mindre: 27,5% av menn mellom 50 og 59 år har høgare utdanning. Jamvel ser vi at utdanningsnivået i RV er skyhøgt over normalen. Typisk nok er mange av dei spurte lærarar: I alt 9 jobbar som lærarar i grunnskulen eller vidaregåande skule, dvs 21%, mot 7% i folket for øvrig. Om vi inkluderer lærarar i arbeidarklassen, finn vi følgjande fordeling blant RV-leiarane:

- Arbeidarar: 60%
- Trygda, studentar og heimeverande: 16%
- Mellomleiarar, akademikarar og sjølvstendig næringsdrivande 24%.

Desverre tyder ikkje undersøkinga på at det er sjokkerande mykje nyrekruttering i RV sin organisasjon. Gjennomsnittleg fartstid i rørsle (inklusive forløparane SUF og MLG) er 26,3 år. Men dette talet er eigentleg ikkje dekkande. Om vi i staden nyttar medianen, finn vi at den typiske RV-leiar har vore med i 31 år. RV er med andre ord som organisasjon dominert av dei som fekk si radkale oppvåkning på 70-talet - i alt har 27 av 43 (62%) vore med sidan 70-talet.

Det er mykje som kan tyda på at om Dag Solstad skulle ha skrive ei ny bok om lektor Knut Pedersen, så hadde han nok framleis vore med i partiet - han ville nok ha vore leiar for avdelinga i Larvik.

Den lokale klippen

Det er en gammel statistisk sannhet at gjennomsnittsmennesket ikke finnes. Det gjør heller ikke den gjennomsnittlige RV-lokallagslederen – men vi fant en som var ganske nære: Fylkesleder i Nordland, Gunnvald Lindset.

Av Pål Nellesnes

Gunnvald ble, som mange andre, med i bevegelsen det året RV og RU ble stifta, 1973. Han er 56 år. Opprør får tak i ham på en lett sprakende telefonlinje i det han er i ferd med å runde av sommerferien.

- Du er den typiske RV-lokallagsleder, hvordan føles det?

- Jeg skulle ønsket at snittet lå mye lengre nede, at det var flere yngre folk. Men jeg synes jeg ser en positiv utvikling, i og med at RU er i sterk vekst lokalt.

Som mange andre lokallagsledere er Gunnvald lærer, på Kippermoen ungdomsskole. Han går ikke med på at RV kan beskrives som "Gymnaslærer Pedersens parti".

- Nei, jeg opplever det ikke slik, men det er klart at den høye utdanningsprosenten har nok en sammenheng med at mange av oss var blant de første i vanlige arbeiderfamilier som fikk utdanning.

Selv kommer Gunnvald fra en arbeiderfamilie, og var den eneste i en søskenflokk på fem som tok utdanning. - Røttene mine er fra vanlig arbeiderbakgrunn.

Han legger selv stor vekt på bakgrunnen for å forklare det mangeårige engasjementet på ytre venstre fløy. - Kampen for sosialisme, og for å forandre samfunnet er noe jeg fikk inn i oppveksten. Faren min var fagforeningsmann og opptatt av politikk, og jeg ble derfor tidlig opptatt av spørsmål som urettferdighet og krig – det var vanlig i de miljøene jeg var en del av i oppveksten. Grunnen til at jeg har fortsatt er at jeg har grunnfesta holdninger – det er ikke avhengig av stemningsbølger.

-Hva tror du er årsaken til at det er du som er den typiske?

- Det har nok vært alt for dårlig rekrutteringsarbeid, og organisasjonsbyggingsarbeid i RV gjennom mange år. Samtidig er det en del ytre faktorer som har gjort det vanskelig, bl.a. ting vi har

trekt med oss fra tidligere historie. Det har tatt for lang tid for oss å kvitte oss med de dårlige delene av sosialismen og kommunismens historie.

Gunnvald er, også i likhet med mange andre lokale ledere, folkevalgt for RV. Den første erfaringa med kommunestyrearbeid fikk han i perioden 1979-83. Etter en lang pause gjorde han comeback i lokalpolitikken i 1999, og sitter fortsatt i Vefsn kommunestyre, som halvparten av RVs tomannsgruppe. Han spekulerer i om den sterke posisjonen slike som han gjennom mange år har opparbeida seg, kan blokkere for nye krefter.

- På små plasser der man ikke er så mange, blir det gjerne slik at de som har mest erfaring kan – uten å ville det – bli propp i systemet. Det handler ikke om vond vilje, men at man kanskje har en arbeidsstil som hindrer at nye folk blir trekt med på en god måte.

-Hva syns du bør gjøres?

- For det første må vi få gjennomført med prosessen med danning av nytt parti, på en god måte. Vi må ha et parti som bygger på det beste i de revolusjonære tradisjonene. Fundamentet for det nye partiet må bli Rød Ungdom. Vi som har den posisjonen vi har i dag har kunnskap og erfaring som er viktig, men vi får ikke et fornya og sterkt parti uten å bygge på ungdommen.

For Gunnvald har kampen for lokalsjuehus vært sentral de siste årene, og han mener slike kamper må være sentrale for partiet i framtida. - Det viktigste uansett er at vi ikke glemmer at den daglige kampen vi står i handler om å legge grunnlaget for et nytt samfunn.

-RV må få en ny partikultur

Nestleder i Rød Ungdom, Magni Fjørtoft Svarstad, ser resultatene fra Opprørs underøkelse som et tegn på problemer i RV:

- Jeg synes det er et klart tegn på at noe må gjøres med praksisen til RV. Det er et tegn på dårlig feministisk praksis og en problematisk partikultur generelt.

-Utdyp!

- RV må legge bak seg partikulturen fra 70-tallet, der det var et vanvittig arbeidsmiljø, og en stil med harde slag på møtene. Vi må ha en partikultur som har rom for både folk som ikke kan satse 100% av livet sitt på politikk, og for folk som ikke orker å lese Kapitalen.

Hun understreker at RV har en veldig god

politikk, men mener det mangler en del på utføringa. - Når jeg ser på forskjellene mellom RU og RV føler jeg at vi kan ha noe nyttig å tilføre RV, spesielt når det gjelder revolusjonær praksis.

- Har ikke RU hatt en periode nå med harde konflikter?

- Det er klart at moderpartikonflikten har vært vanskelig, og at vi har mye vi kan gjøre bedre, men når vi ser på hvor raskt RU vokser, ikke minst blant unge jenter, viser det at vi klarer å skape en organisasjon der folk trives, og der vi klarer å løfte fram jenter.

Magni trekker fram forskjellene mellom RVs og RUs landsmøter som eksempel på forskjellene når det gjelder feministisk praksis. - RV sitt var preget av at alle andre grupper enn de gamle mannlige sliterne var underrepresentert, mens på RU sitt landsmøte var det et klart jenteflertall blant delegatene.

- Men er mange jentedelegater nok?

- Nei, det er ikke bare et spørsmål om antall kvinner – en god feministisk profil i organisasjonen henger like mye sammen med å skape politiske kvinnekollektiv, der kvinner også har rom til å være uenige og diskutere politikk. Et slikt kollektiv savner jeg i RV i dag.

- Gunnvald Lindset sier at fundamentet for det nye partiet må være RU. Er RU klare for det?

- Vi er klarere enn noen gang før! Vi har kommet langt på viktige spørsmål som også angår det nye partiet: Feministisk praksis, å skape en positiv rolle i norsk politikk, og å koble kampen for sosialisme med dagsaktuelle krav. Det nye partiet må være et parti for alle, både de som er glade i tung teori, men også de som ikke er det. Det må være breiere enn det RV er i dag, og på det punktet føler jeg at RU er på god veg.

Helsearbeid for et fritt Nepal

Seks prosent av barna i Nepal dør før de fyller ett år, og sju av ti dør før de fyller fem. Mange kvinner dør i forbindelse med svangerskap og fødsel, og infeksjonssykdommer som skyldes dårlige levekår er vanlig. «Helselag til Nepal» bidrar til utvikling ved å lære opp vanlige folk i livreddende helsearbeid.

Av Merete Taksdal og Bjønnulv Evenrud

Sykehusene er konsentrert i byene, og klinikker i distriktene er dårlig utstyrt og mangler fagfolk. Dette til tross for at det store flertallet av befolkningen bor på landsbygda. Kun en femtedel av befolkningen har tilgang på organiserte helsetjenester. Folk som er alvorlig syke eller skadet, må fraktes til fots eller med kløvdyr i krevende terreng. I krig har også mange skadde motstandsfolk «forsvunnet» under behandling på sykehus.

Det er derfor store mørketall når det gjelder dødsfall som følge av traumer. De som dør utenfor sykehus kommer ikke inn i skadestatistikkerne. Basert på tall fra andre land, kan man regne med at minst 40% av de som dør av skader, dør utenfor helsevesenet. Med den lave legedekningen i landet er det klart at andre enn leger må få nødvendig livreddende kunnskap, hvis man skal ha mulighet til å bedre overlevelsen på landsbygda. Det er her «Helselag til Nepal» ser sin nisje. Det er dokumentert at riktig førstehjelp utført av vanlige folk kan redusere dødeligheten fra 40 til 10%. Det er få andre tiltak som kan måle seg med dette i resultat, og det krever ikke avansert teknologi eller store penger.

Helserettet solidaritetsarbeid virkningsfullt av flere grunner. Den første er selvsagt å redde liv og lemmer, og å lære opp andre til å gjøre det samme. «Helselag til Nepal» bygger samarbeidet på lokale organisasjoner og utvalgte representanter for de forskjellige distriktene, slik at man bidrar til å styrke lokale nettverk og båndene mellom folk. Helsepersonell som har deltatt i solida-

ritetsarbeid kan også uttale seg med stor tyngde her hjemme.

Det faglige innholdet i opplæringen er praktisk rettet, og handler om å hindre forebyggbare dødsfall. Det betyr å kunne holde luftveiene til pasienten åpen, sørge for at han puster, og stoppe blødninger. I tillegg er det viktig å holde pasienten varm, hindre infeksjoner og sørge for at pasienten kan fraktes i stabil tilstand til endelig behandling. Det trengs ofte ikke mye kunnskap for å gjøre det, men det krever at vi legger grunnlaget for en massebevegelse, slik at det faktisk er folk i nærheten av den som er skadet eller trenger hjelp, som kan gripe inn. Når den skadde ikke puster eller har store blødninger, må noe gjøres fort hvis livet skal berges.

Etter at laget fra Norge har lært opp de første 25, fra ulike deler av Nepal, får de en enkel utstyrsenhet med førstehjelpsutstyr. Noe er til gjenbruk, mens annet er forbruksmateriale som kan skaffes lokalt. De 25 opplærte skal så gjennomføre kurs i sine distrikt der de lærer opp nye folk. Dette er førstehjelpsopplæring på enklere nivå, hvor det også inngår opplæring i hvordan de kontakter «medicen» som har gjennomgått det første 150 timers kurset. De utvalgte medicene skal gjennomgå en tre-trinns opplæring med 6 måneders mellomrom. De neste trinnene bygger på det de har lært før, og på erfaringene de har gjort siden forrige trening. Hvert trinn i opplæringen, inkludert utstyr, gjennomføres for kun 70 tusen kroner. RVs landsmøte bidro i år med 10 tusen kroner til dette viktige arbeidet.

Opplegget bygger på læremateriell utviklet av krigskirurgen Hans Husum, som reiser til Nepal sammen med sykepleier Merete Taksdal i november 2006. Helselagets lokale samarbeidspartner er den medisinske avdelingen i Folkets frigjøringshær (CPN-M).

Kommentar:

Østens Venezuela?

Av Bjønnulv Evenrud

Vi har et halvt år på oss, før palasset omgrupperer og slår tilbake, sa en av maoistlederne om demokratiseringsprosessen tidlig i mai.

Vellykkede forhandlinger mellom maoistene og sjupartialliansen vil bane veien for en demokratisk føderal republikk, med full deltagelse fra kvinner, minoriteter og fattige, og en blandet økonomi med delvis nasjonalisering i sektorer som nå er helprivatiserte.

Dette vil gjøre Nepal til et inspirerende «østlig Venezuela» for fattige i hele Sør-Asia. Sterke krefter forsøker å hindre at noe sånt skjer. Blant disse er desverre også norske myndigheter og næringslivsledere. Bare dager før det store folkeopprøret ble kronet med seier i april, rykket feks den norske ambassadøren ut og manet til kompromiss med palasset. Norske firmaer – NCC Construction, SN Power Invest, GE Energy Norge mfl står klare til å høste fruktene av mange års «bistand» ved å selge Himalayas vannkraft til høystbydende.

Et fritt Nepal kan være til hinder for dette og hele det «økonomiske eventyret» i Sør-Asia, men er helt livsnødvendig for befolkningen. Den norske venstresida bærer ansvaret for å stoppe norsk imperialisme i området.

Mer om utviklinga i Nepal:

- www.wikipedia.net
- <http://schema-root.org/region/asia/>
- www.helselagtilnepal.no

-Vi gjør dette fordi

- Vi har et program om å endre verden, da må vi kunne endre kjønnsmaktsforholdet i vårt eget parti!

Av Jenny Maria Lundgaard

Gudrun Kløve Juuhl er 27 år gammel og opprinnelig fra Arna ved Bergen. Nå er hun nyvalgt kvinnepolitisk leder i RV, og har store oppgaver, og ambisjoner, foran seg denne høsten. RV har som mål å starte et nytt parti neste vår, og prosessen fram mot dette skal preges av feministisk perspektiv og kvinnekamp. Landsmøtet gjorde flere viktige vedtak som omhandler kjønnsmakt i partiet, både i RV og i et eventuelt nytt parti. Det nyvalgte arbeidsutvalget består av 7 damer og 4 menn, og i høst blir det både feministisk kampanje og konferanse. Konferansen, som kun er for damer, arrangeres tidlig i desember og er et sam-

fakta

FEMINISMESATSING I RV

- RV har tatt initiativ til konferanse 1.-3. Desember i Oslo. Konferansen er kun åpen for kvinner, og skal diskutere feminisme og dannelsen av nytt parti. Rød Ungdom og AKP er medarrangører.
- RV har også en feminisme kampanje denne høsten. Den skal både være en intern kampanje for å styrke kvinners deltakelse og makt i partiet, mobilisere til kvinnekonferansen og sette fokus på viktige feministiske saker.
- De tre hovedsakene i kampanjen er kriminalisering av horekunderi, 6-timarsdagen og kjønnsbasert forfølgelse/ fjern 3-årsregelen
- Målet er lokale aktiviteter til minst en av sakene i alle lokallag, samt å bygge nettverk rundt sakene. Lagene bør også sette igang lokale og regionale kvinnesamlinger med RV, AKP, RU og andre.

arbeid mellom RV, RU og AKP. Gudrun håper flere blir med i arbeidet:

- Konferansen skal binde organisasjonen sammen, lage et møtested for radikale damer som RV har noe å lære av. Det er mange organisasjoner og miljøer som kan lære bort ting som handler om kvinnemakt og organisasjonsliv.

«Jeg ser de typiske trekkene; toppkandidatene er oftest menn, menn tegnet seg oftere på lansmøtet, vi har en mann som leder og menn i de fremste posisjonene»

Gudrun håper både å få med flere folk, og å få oppmerksomhet rundt RV og det nye partiet som et kvinneparti. Konferansen har to hovedmål, å øke kvinners makt og innflytelse i organisasjonen, samt å diskutere dannelsen av det nye partiet.

-Hvordan vil du beskrive RV når det gjelder kjønnsmakt og kvinnepolitikk?

- Det er litt vanskelig å si, jeg er relativt ny i ledelsen. Men jeg ser de typiske trekkene; toppkandidatene er oftest menn, menn tegnet seg oftere på lansmøtet, vi har en mann som leder og menn i de fremste posisjonene. Men vi har flertall kvinner i arbeidsutvalget, det er bra.

Vi har lyst å forandre verden, og trenger et parti som lar damer legge premissene, det er et stykke igjen der. Vi skal diskutere det nye partiet med utgangspunkt i kvinner og deres situasjon!

Kvinnekamp er en av RVs kjernesaker, likevel tyder lansmøtets vedtak på at en større satsning på feminisme er ønskelig. Samtidig som kvinnekonferansen får plass, er det andre viktige saker som må vike, som egen folkevalgtkonferanse og strategisamling for tillitsvalgte.

- Det er mange saker som opptar venstresida, hvorfor har RV valgt kvinnekamp som satsning akkurat nå?

- I den nye regjeringa gjør SV som AP sier, vi

kan ikke ha tiltro til dem. De setter regjeringens interesse foran kvinners interesser. Tydeligst har vi sett det i pensjonssaken, SVs fremlegg er et tilbakeskritt, de er med å fjerne besteårsregelen, noe som er dårlig særlig for kvinner.

- Kvinnekampen er blant de viktigste kampe-
ne i Norge i dag, både prostitusjon kvinners økonomi står på dagsorden i den offentlige debatten. Potensialet for radikale bevegelser ligger i å få med kvinner, de utgjør en stor andel av arbeiderklassen. Det er også en erkjennelse av at noe mangler i RV når det gjelder kvinners deltakelse i partiet. Vi må for eksempel ha som mål å få mange flere damer på listetoppen, det er det et stort flertall menn. Vi gjør jo dette fordi vi vil endre noe ved dagens situasjon.

I tillegg til kvinnekonferansen skal høsten preges av en kvinnepolitisk kampanje, hvor målet er at hele organisasjonen skal prioritere krefter på kvinnekamp.

-RV har en veldig god kvinnepolitikk, men den er for lite synlig. Denne kampanjen kan bedre dette. Vi har tre satsningsaker vi skal jobbe med; kriminalisering av horekundene, sekstimersdagen, og rettighetene til innvandrere- og flyktningekvinner, da særlig med mål om å få fjernet treårsregelen.

Det er tydelig at Gudrun vil at det feministiske arbeidet skal framheves i RV, og spesifiserer også at arbeidet som gjøres denne høsten må

vi vil endre noe!

få følger for hvilke valgkampsaker RV velger seg i 2007.

- RV skal etter planen være med å stifte et nytt, radikalt parti i Norge. Som kvinnepolitisk leder, hva slags parti er det du drømmer om?

-Jeg drømmer om et parti som har kvinnelig leder, det vil vise at vi mener alvor med kvinnepolitikken vår. Også vil jeg ha et parti hvor damene bråker mer! For å få flere ledende kvinner i RV er det viktig med krangleverne damer. Vi trenger også å skape de institusjonene som ivaretar kvinners perspektivet og sørger for at kvinnene i partiet bli premissleverandører. De regelmessige og særegne møtene Oslo RV arrangerer for kvinner er et eksempel på dette.

«jeg vil ha et parti hvor damene bråker mer! For å få flere ledende kvinner i RV er det viktig med krangleverne damer»

Av politiske saker vil jeg at Torstein skal ha utspill på kriminalisering av horekunden, for å vise at kvinnesaker angår alle, også menn. Vi har jo utspill på kvinnesaker, men jeg synes det er viktig at også menn prioriterer dette.

- RV setter av en hel helg for at kvinnene skal få diskutere seg i mellom. Hva synes du RVs menn skal bruke helga til, slik at de ikke kjeder seg ved tanken på alle damene som driver politikk?

-De kan gjerne stå på stand for en av sakene i kampanjen, for eksempel for å fjerne treårsregelen. Denne regelen krever at kvinner må ha vært gift i tre år for å få opphold i Norge, noe som fører til at mange blir i voldelige ekteskap. RVs menn skal være solidariske med kvinner. Vi er jo ikke med i RV bare av egeninteresse, men også i solidaritet med andre grupper.

KREVER HANDLING: RVs nye kvinnepolitisk ansvarlige vil endre partiet

Håpet forsvinn

Etter seks måneder under israelsk militærdiktatur følte jeg meg demoralisert og full av hat. Flere ganger ved kontrollpostene følte jeg at fornuften begynte å svikte.

Tekst og foto: Magne Hagesæter

En drosje setter meg av ved Qalandiya checkpoint mellom Ramallah og Jerusalem. Jeg har hørt om denne bygningen før, men ikke forestilt meg noe som dette. Mennesker går inn og ut av terminalen. De stiller seg i kø: kvinner og barn i én og menn i én. Gjennom metalldetektorer og metallstenger går de én etter én. De er alle velsignet av den israelske stat med ID-kort av plastikk. Det står hvor de hører til, hvor de har lov til å gå og alle har et eget nummer. Folk er ofte låst fast ved utgangen, fordi de har med seg bagasje, søker med mat eller barnevogner som ikke kommer gjennom åpningen. For dem vil det ta minst 30 minutter for å få kontakt med soldatene som kan åpne en annen dør. En metallisk stemme skriker ut av høytalerne på arabisk med hebraisk aksent: Hawie, hawie, hawie!!!. Det betyr ID. De viser så frem sitt ID-kort og får gå til sine hjem.

I Palestina er tid et fjernt konsept. På grunn av den israelske okkupasjonshærens altomfattende reguleringer og kontroll av bevegelse blir planlegging av hverdagen umulig.

Jeg studerte på Birzeit Universitetet. En vel fungerende del av det palestinske samfunnet, til tross for økonomiske problemer, og studentenes vanskeligheter med å reiser frem og tilbake til skolen. Mange sier at når en går inn på Universitetscampusen, går man inn i en annen verden.

På den vakre campusen kan studenter flykte litt bort fra soldater og okkupasjon, og konsentrere seg om å skape sin egen fremtid. Den liberale atmosfæren ved universitetet står i kontrast til et mer og mer konservativt og restriktivt palestinsk samfunn. Palestinere verdsetter virkelig utdanning. I motsetning til land, hus og ressurser, er utdanning noe ikke engang den israelske hæren kan ta fra dem.

Birzeit er et senter for politisk aktivitet og motstand mot okkupasjonen. Universitetet florerer med partier,

komitéer og studentorganisasjoner. Det

årlige studentvalget er som en høytidlig nasjonaldag, hvor hver og én tar aktivt del. Okkupasjons-hæren vet hvor viktig denne dagen er, så de kommer innom hvert år for å provosere og vise hvem som egentlig har makten. Da jeg var der i år, kom fire militærjeep utenfor inngangen til universitetet. Jeg hørte lenge skudd og folk begynte å springe i flere retninger. Utenfor skjøt soldatene tåregass og plastikkdekkede kuler mot studenter som forsvarte seg med steiner. Etterpå kjørte soldatene sin vei, med å ha oppnådd intet mer enn provokasjon.

Veien til Birzeit Universitetet tok rundt en time. Jeg bodde på den andre siden av checkpointet. Jeg kunne merke at humøret mitt ble mer og mer påvirket av å gå gjennom den hver dag. Det verste var å observere hva dette gjorde med

«I Palestina er tid et fjernt konsept. På grunn av den israelske okkupasjonshærens altomfattende reguleringer og kontroll av bevegelse blir planlegging av hverdagen umulig.»

I Palestina er tid et fjernt konsept. På grunn av den israelske okkupasjonshærens altomfattende reguleringer og kontroll av bevegelse blir planlegging av hverdagen umulig. folk. Hvor fortvilte folk kunne bli etter å bli ydmyket dag etter dag. Leiligheten vår lå 50 meter fra den velkjente apartheidmuren. Den omringet der den lille byen al-Ram og isolerte den fra nabo-tettstedene Dahiyet og Beit Hanina. Byggingen pågikk og pågår fortsatt i dette området. For våre palestinske naboer var ikke muren bare en fysisk sperre og restriksjon: den var en endelig beskjed om at Israel ikke vil tillate en palestinsk stat eller et levende palestinsk samfunn. For Israel vet at ingenting kan skapes og ingenting kan fungere innenfor betongmurene de nå lager. Muren er ikke noe annet enn et stort fengsel.

I vårt nabolag var det lite motstand mot okkupasjonshærens diktaturstyre. De fleste har lært gjennom erfaring at motstand mot okkupasjonen kan gjøre situasjonen verre, selv når det virker som om ingenting kan bli verre. I al-Ram var soldatene svært synlige og tilstedeværende. All form

r i Palestina

Denne dagen så jeg mine naboer lykkeligere enn noen annen gang, fordi de fikk ta ørlite igjen mot de som daglig terroriserte og ydmykte dem. Dagen etter ble fem ungdommer arrestert for steinkastingen.

for organisert motstand ble knust. Men under slike forhold er motstand en nødvendig del av å overleve.

Jeg glemmer aldri dagen hvor vi trodde den tredje intifada hadde startet. En soldat skjøt og skadet en palestiner uprovosert ved

Dahiyet checkpoint, i enden av al-Ram. Folk begynte å angripe soldatene med stein og andre ting som kunne kastes mot dem og jeepene som kjørte rundt i området. Da jeg kom var hele nabolaget samlet i felles kamp mot militærjeepene; butikkeieren, taxisjåføren, grønnsakshandleren, barna og de eldre i nabolaget kastet stein mot soldatene som ikke kunne gå ut av bilen for å arrestere folk. Soldatene var ikke forberedt på denne typen motstand og visste ikke hva de skulle gjøre med flere hundre mennesker. Etter tåregass og plastbelagte kuler ble folk med litt jaget bort, men med lettere sinn.

For mange topper frustrasjonen seg etter å se nabolaget sitt bli totalt ombygget, ødelagt eller ombygget og isolert fra omverdenen. En nabo og venn av oss i tjueårene fra supermarkedet i al-Ram hadde bodd

hele sitt liv under denne okkupasjonen. En dag var det nok: han bestemte seg for å prøve å drepe en soldat med kniv. Han kom ikke langt, og sitter i et Israelsk militærfengsel nå. Der sitter han nok lenge. Det gikk litt og litt opp for meg at ingen palestiner hadde fått noen sjanse til å leve et fredelig og normalt liv.

Fredager var høydepunktet i uken. Da gikk vi på den ukentlige demonstrasjonen i landsbyen Bil'in, hvor muren bygges og stjeler landsbyens landområder. Motstandskomi-

«Denne dagen så jeg mine naboer lykkeligere enn noen annen gang, fordi de fikk ta ørlite igjen mot de som daglig terroriserte og ydmykte dem.»

«Fredager var høydepunktet i uken. Da gikk vi på den ukentlige demonstrasjonen i landsbyen Bil'in, hvor muren bygges og stjeler landsbyens landområder.»

teen i Bil'in har samlet og mobilisert til demonstrasjoner hver eneste fredag siden byggingen av muren startet i 2003. De nekter å gi opp kampen mot apartheid-muren. Med imponerende kreativitet lager komiteen forskjellige typer demonstrasjoner og aktiviteter hver eneste uke. Hver fredag blir demonstranter skadet av soldatenes sjokkgranater, trekøller eller plastbelagte kuler. Tåregass er også rutine. Derfor tar alltid folk med seg biter av løk som kan hjelpe mot gassens virkninger i nesen. Det ga en god følelse

å demonstrere mot soldatene, mot byggingen av muren og mot okkupasjonen. Men slitsomt var det. Etter lange dager med tåregass og løping fra kuler ble frustrasjonen mot det ignorante verdenssamfunnet sterkere. Det var frustrerende at ingenting ble sagt eller gjort for å stanse Israels handlinger.

Etter seks måneder under israelsk militærdiktatur følte jeg meg demoralisert og full av hat. Flere ganger ved kontrollpostene følte jeg at fornuften begynte å svikte. Jeg begynte å føle meg destruktiv, tappet for krefter og motivasjon. Det var på tide å dra hjem til Norge og fortsette kampen derfra.

Hva skjer med utlendingsloven?

I høst vil regjeringa komme med sitt forslag til ny utlendingslov. Debatten har blitt høyaktuell med sultestreiken til de utkastingstrua afghanerne. Den nye loven vil være fundamentet for norsk innvandringspolitikk i år framover. Opprør har sett på hva vi kan forvente oss.

Av Kristine Nybø

Utlendingslovutvalget leverte sin innstilling NOU 2004: 20 Ny utlendingslov i oktober 2004, altså under den forrige regjeringen. Utvalget foreslo flere endringer, særlig når det gjelder oppholdstillatelse på grunnlag av familieetablering. Altså for ektefeller som ikke har levd i et etablert samliv før innvandring til Norge. Noen av disse endringene er allerede gjennomført i gjeldende utlendingslov og trådte i kraft 1. februar 2006, mens andre vurderes av regjeringen i forbindelse med at det skal fremmes forslag til ny utlendingslov i løpet av høsten 2006.

Utlendingslovutvalget foreslår å skille mellom det de anser som "reelle" familiegjeningstiltfeller, og de som søker om opphold for å etablere et samliv med ny ektefelle. De ønsker å innføre følgende skille:

- **Familiegjeningstiltfeller:** Oppholdstillatelse på grunnlag av ekteskap med, eller samboerforhold til, en person som er bosatt eller skal bosette seg i Norge hvor partene tidligere har levd i husstandsfellesskap sammen.

- **Familieetablering:** Oppholdstillatelse for ektefelle til en person som er bosatt, eller skal bosette seg i Norge, når partene ikke tidligere har levd i sammen.

Begrunnelsen de har for det er følgende:

- Problemer knyttet til tvangsekteskap.
- Problemer knyttet til mishandling eller kynisk utnyttelse av kvinner fra fattigere land som gifter seg med menn bosatt i Norge.

NY UTLENDINGSLOV: utvalget vil gjøre det vanskeligere med familiegjeningstiltfeller

- Problemer knyttet til omgåelse av de innvandringsregulerende bestemmelsene gjennom inngåelse av proformaekteskap.

Det foreslås å gjennomføre følgende tiltak for å gjøre det vanskeligere med såkalt familieetablering:

- Opphold kan nektes dersom det er sannsynlig at ekteskapet er inngått mot en av partenes vilje eller personen som skal gjeningstiltfeller etter forespørsel ikke samtykker i at søkeren gis oppholdstillatelse. Forslaget er innarbeidet i gjeldende utlendingslov og trådte i kraft 1. februar 2006.

- **Intervjuordning:** Den som har giftet seg i utlandet med en som er bosatt i Norge, skal som hovedregel ikke få innvilget tillatelse før ektefellen har returnert til Norge og har vært til intervju hos utlendingsmyndighetene. Intervjuordningen skal bare gjelde når den herboende er under en viss alder. Forslaget er innarbeidet i gjeldende utlendingslov og trer i kraft etter at forskrifter er utarbeidet.

- **Innføring av 21-årsgrense for familieinnvandring for ektefeller.** Forslaget vurderes i tilknytning

til forslag til ny utlendingslov i løpet av 2006.

- Opphold kan nektes dersom det er sannsynlig at søkeren vil bli utsatt for mishandling eller grov utnyttelse. Utlendingsmyndighetene gis adgang til kontroll med referansepersonens vandell, for å vurdere risikoen for mishandling/utnyttelse. Forslaget er innarbeidet i gjeldende utlendingslov og trådte i kraft 1. februar 2006. Vandellkontrollen trer imidlertid i kraft først etter at forskrifter er utarbeidet.

- Oppholdstillatelse kan nektes dersom det fremstår som sannsynlig at det hovedsaklige formålet med inngåelsen av ekteskapet har vært å etablere et grunnlag for opphold i riket for søkeren. Forslaget skal gjøre det lettere å avslå oppholdstillatelse ved proformaekteskap. Forslaget vurderes i forbindelse med fremming av forslag til ny utlendingslov i løpet av 2006.

Hvor står RV?

RV har vært høyt på banen i protestene mot regjeringas konkrete flyktningepolitikk, men hva skal vi mene om den nye utlendingsloven?

Av Kristine Nybo

Bondevikregjeringa innførte fra nyttår 2004 22 konkrete endringer av norsk flyktning- og asylpolitikk. Det groveste var kan hende at flyktninger med endelig avslag på asylsøknaden sin skal kastes ut av asylmottak og fratras penger til livsopphold, også dersom de ikke kan returnere til hjemlandet sitt. Dette var tilfelle for svært mange etiopiere, ettersom etiopiske myndigheter ikke vil le gi dem innreise. Den norske staten kastet dem ut av asylmottakene, og overlot ansvaret til kommunene etter sosiallovgivinga. I oktober 2004 sultestreiket etiopiere i Domkirken i Oslo for å få fokus på situasjonen sin. Sultestreiken varte i 3 dager. Selv etter sultestreiken lot Oslo kommune dem falle mellom flere stoler, helt til mai 2005, da det omsider gikk ut beskjed til sosialkontorene om at de såkalt ureturnerbare skulle unntas fra vanlig sosialhjelp, men tilbys husly og 350 kroner (!!) i uka til mat og klær. FN reagerte sterkt på Norges praksis med å nekte asylsøkere som har fått avslag, mat og husly. Det samme gjorde Senteret mot etnisk diskriminering, som gav ut en kritisk rapport om dette. I tillegg til at de ureturnerbare mistet retten til økonomiske støtte og plass på mottak, ble de også fratatt retten til midlertidig arbeidstillatelse.

Av andre innstramminger under Bondevik kan nevnes:

- Innstramning i asylpraksis for tsjetsjenske, somaliske og afghanske asylsøkere.
- 48 timers behandling av asylsøknader for såkalte "åpenbart grunnløse" asylsøkere.
- Senking av terskelen for utvisning. Borgere med oppholdstillatelse kan utvises for kriminelle handlinger med en strafferamme på seks måneder.

Forrige regjering fikk høsten 2004 dessuten lagt fram en offentlig utredning (NOU) om en ny utlendingslov. Her kom det forslag til ytterligere innstramminger i asyl- og flyktningepolitikken. Det var særlig familiegjenforening det ble foreslått å regulere sterkere. Denne politikken legger nå Bjarne Håkon Hanssen og Stoltenbergregjeringa i stor grad opp til å iverksette. Dette begrunner de

Hva mener andre?

Utdrag fra høringsuttalelser til ny utlendingslov vedrørende familiegjenforening:

Regjeringspartiet SV:

■ De som innvilges familiegjenforening skal få permanent oppholdstillatelse fra dag én. Dette er særlig viktig for mange kvinner. SV mener regjeringen bør vurdere en ordning for underhold slik man har i Canada, der det er lettere å få familiegjenforening med permanent oppholdstillatelse fra dag én, men der den som bor i landet kan holdes ansvarlig for forsørgelsen av vedkommende som har flyttet til landet.

■ Det skal ikke innføres en aldersbegrensning på ekteskapsinngåelse i loven, slik Danmark har innført. SVs landsstyre mener Utlendingsloven ikke er et egnet virkemiddel for å bekjempe tvangsekteskap. SV legger til grunn at tvangsekteskap er ulovlig, og at det er politi og påtalemyndighets ansvar å håndheve loven. For å motvirke tvangsekteskap må helt andre tiltak iverksettes, noe som løpende gjøres fra regjeringens hold.

MiRA-Senteret:

MiRA-Senteret ønsker å understrøke at minoritetskvinner og jenters rettigheter må følge internasjonale forpliktelser og ikke være av diskrimi-

nerende art. (...).

MiRA-Senteret ser med bekymring på utviklingen av norske myndigheters arbeid for å sikre minoritetskvinner rett til skilsmisse. Vil-kårene for familiegjenforening vil etter MiRA-Senterets syn slå uheldig ut for muslimske kvinner og bestemmelsen strider mot prinsippet om like rettigheter for alle borgere. Ordningen vil spesieit ramme kvinner som kommer fra land som opererer med ordning med ekteskapskontrakt og som søker familiegjenforening, i dette tilfelle kvinner fra muslimske land. MiRA-Senteret ser på lovforslaget som lite gjennomtenkt og en hån mot kvinners rettigheter. (...)Den påfallende forskjellsbehandlingen forskriften vil føre til, bør veie tungt i videre behandling av dens innhold. I motsatt tilfelle vil likhetsprinsippet ikke ivaretas. MiRA-Senteret er videre overasket over at departementet kan akseptere at den enkelte kvinners trosretning skal avgjøre om hun har krav på en rettighet eller ikke, i dette tilfellet rettigheter i forhold til familiegjenforening.

Muslimske kvinner har ofte liten innflytelse over ordning med ekteskapskontrakt (...) MiRA-Senteret ser på ingen måte at endringer i vilkårene for familiegjenforening vil styrke muslimske kvinners rettsikkerhet, men heller ytterligere begrense ektefellens rett til familiegjenforening, minoritetskvinner menneske- og likestillingsrett i Norge.

MiRA-Senteret har nøye vurdert departementets forslag, men finner ingen grunnlag for å stille oss bak dette forslaget. Vi kan ikke se hvilken positiv virkning dette vil ha for minoritetskvinnene selv, men ytterligere en ansvarspåleggning på kvinnene selv på områder de selv ikke har innflytelse over. (...)

med å ville bekjempe tvangsekteskap, proformaekteskap, "kjøpebruder" osv. Tvangsekteskap og "kjøpebruder" må RV selvsagt være mot. Imidlertid er det all grunn til å være kritisk til midlene som foreslås, og som til dels allerede er vedtatt å sette inn. Det er forslag om å innføre 21 års aldersgrense for familieinnvandring, noe som innebærer en diskriminering av unge som velger å inngå ekteskap med en utenlandsk ektefelle. Det er også grunn til å se kritisk på hva det innebærer at oppholdstillatelse skal kunne nektes, dersom det fremstår som sannsynlig at det hovedsaklige formålet er å etablere et grunnlag for opphold i riket for ektefellen. Det er grunn til å anta at det kan bety å nekte opphold fra "familiegjenforeningsproduserende land", altså en diskriminering på bakgrunn av etnisitet.

RV må avvise å innføre diskriminerende regler for utenlandske ektefeller. Dette kan ikke håndheves uten at man diskriminerer ekteskap inngått med utlendinger ved å innføre en særregel om at man ikke får leve i samme land før man har fylt 21, altså tre år etter man er myndig og kan gifte seg med en hvilken som helst norsk statsborger. Det er også stor grunn til å frykte at det kommer til å bli svært vanskelig for ektefeller fra Midtøsten, Pakistan eller såkalt "flyktningproduserende land" å få familiegjenforening i kampen mot proformaekteskap. Det betyr en ytterligere heving av muren rundt "Fort Europa" og forskjellsbehandling mellom vestlige og ikke-vestlige innvandrere. Dette må RV si nei til.

Sultestreik som kampmiddel mot pølse-Hansen

- Sultestreiken var ikke en avgjørelse vi valgte, men noe vi følte oss tvunget til. Vi så ingen annen mulighet, og tida var knapp. Mange av flyktningene følte at hvis vi først skal dø, så la oss få gjøre det på norsk jord.

Tekst: Kristine Nybø, Foto: Pål Hellesnes

I slutten av april besluttet regjeringen at de flyktninger fra Afghanistan med endelig avslag å asylsøknaden skulle deporteres. På bakgrunn av dette samlet deler av flyktningene seg og dannet en organisasjonskomité. Komiteen valgte en gruppe av folk som hadde mulighet og tid til å jobbe med saken, og Zahir Athari ble valgt som leder av komiteen og de satt i gang et omfattende arbeid for å organisere motstand mot deportasjonene.

Noe av det første de satt i gang med var å finne ut hvilke asylmottak det satt afghanske flyktninger på, og å komme i kontakt med dem. Fra 1 - 20 mai klarte de å komme i kontakt med alle asylmottakene. De satt også i gang med å samle inn penger til arbeidet.

15 mai skrev de brev til ministeren, og planen var i utgangspunktet å fortsette å jobbe med dette fram til 20. mai. Disse planene måtte endres raskt da regjeringen ca 10. mai sendte ut varsel om at alle afghanske flyktninger med endelig avslag p asylsøknaden måtte forlate landet frivillig innen 26 mai. Dersom de ikke etterkom dette ville regjeringen starte deportasjonene.

Etter litt diskusjon ble det enighet blant flyktningene om at de ville starte en sultestreik 26 mai når tidsfristen for å forlate landet.

- Hvorfor valgte dere å gå til sultestreik?

- Dette var en siste utvei. Sultestreiken var ikke en avgjørelse vi valgte, men noe vi følte oss tvunget til. Vi så ingen annen mulighet, og tida var knapp. Mange av flyktningene følte at hvis vi først skal dø, så la oss få gjøre det på norsk jord.

De afghanske flyktningene hadde allerede under forrige regjering startet arbeidet med å få endret myndighetenes politikk overfor afghanske flyktninger. De hadde to demonstrasjoner fram

mot valget i 2005, og de har hele tiden jobbet med politisk press. Erfaringen fra dette arbeidet var at man snakket for døve ører, og at dette ikke var nok for å få fokus på saken. Sultestreik var et siste desperat forsøk på å få oppmerksomhet om deportasjonen, et ønske om å få respons.

«jeg kjenner folk som har vært samfunnsbevisste og moderne i afghanistan som ender opp med en konservativ og tradisjonell livsstil når de kommer til Norge, fordi det er det enkleste alternativet»

- Hvordan ser dere på framtida? Hva gjør dere nå som sultestreiken er over og flere av løftene som ble gitt fra politisk hold allerede er brutt?

- Det trengs fortsatt organisering. Dette er ikke en midlertidig kamp, men må ses i en større

sammenheng. Det er et ledd i den større kampen for rettferdighet i verden, for likeverd og mot rasisme. Rasisme er en av flere former for undertrykking som splitter folk. Kampen for afghanske flyktnings rettigheter er en del av en bredere kamp, og må kobles sammen med dette.

Myndighetene fører en politikk hvor flyktninger blir isolert. Man plasseres på mottak, får ikke lære språket, får ikke jobbe osv. Det er ikke lett å bli en del av samfunnet man har flyttet til. Mange flyktninger blir passivisert. Zahir mener dette også påvirker flyktningenes adferd.

- Jeg kjenner folk som har vært samfunnsbevisste og moderne i afghanistan som ender opp med en konservativ og tradisjonell livsstil når de kommer til Norge, fordi det er det enkleste alternativet. Det er viktig å få mer kontakt mellom nordmenn og flyktninger. Det er viktig å motvirke politikken som går ut på å splitte opp og isolere folk fra hverandre. Vi må jobbe sammen.

Myndighetene har en interesse av å føre den politikken de gjør. Det å isolere og fremmedgjøre flyktninger i forhold til resten av befolkninga er med på å gi grobunn til fundamentalismen og å skape et fiendebilde. Myndighetene fører en bevisst politikk som gir grobunn for fundamentalisme og rasisme. Rasismen og fundamentalismen er på mange måter to sider av samme sak, de er avhengige av hverandre.

Støtt motstandskampen!

- Uttalelse vedtatt av Arbeidsutvalget i RV 11/8 -06

Innlegget RVs leder Torstein

Dahle skrev sammen med ISerne Andreas Ytterstad og Helge Ryggvik har skapt debatt. Det er bra!

Det er viktig at venstresida diskuterer og tar stilling til krigen i Libanon, og hva vi mener om Hizbollahs væpna motstand. Arbeidsutvalget i Rød Valgallianse drøfta saken på vårt møte fredag 11/8, og ønsker å legge fram hva partiets linje er i disse spørsmålene, ikke minst som svar på de mange spørsmålene vi har blitt møtt med den siste tida.

1. RV støtter den libanesiske motstandskampen

Vi mener at Israel fører en angrepskrig mot Libanon som både er moralsk forkastelig og folkerettslig illegitim. Vi mener derfor at væpna motstand mot Israels angrep er legitimt, og fortjener støtte. Per i dag er det Hizbollah som har den ledende rollen i motstandskampen. Vi vil legge til at det etter vårt syn er Israel som kan stoppe denne krigen – ikke Hizbollah eller andre. Ansvaret for å avslutte invasjonen, stoppe bombeangrepene og betale krigsskadeerstatning til Libanon for sine uhyrlige overgrep ligger på Israel.

2. Støtten til motstandskampen skal ikke tas til inntekt for støtte til Hizbollas politiske program

RV støtter ikke Hizbollas politiske mål. Der er vi på linje med det flertallet av libanesere som nå støtter Hizbollahs motstandskamp – uten dermed å støtte bevegelsens politiske mål. På en rekke viktige spørsmål er det stor avstand, og omfattende uenighet mellom RVs, og Hizbollahs syn.

3. Angrep retta mot sivile er uakseptabelt

Dette prinsippet gjelder – uansett om det er Israel som bomber eller Hizbollah som sender raketter mot sivile mål i Israel. Sivile mål er ikke legitime angrepsmål. Vi skiller klart mellom Hizbollahs angrep mot militære mål – det er legitimt og fortjener støtte – og angrep på byer i Israel, der man må regne med at sivile må bli rammet. På samme måte tar RV klar avstand fra kollektiv avstraffelse av sivilbefolkning, slik Israels kaldblodige politikk innebærer.

4. Motstanden er en antiimperialistisk kamp

Motstanden påfører Israel så store tap og kostnader at landet opplever at de ikke kan gå til krig uten at det rammer dem selv. Dette har betydning for å stagge Israels og USAs ambisjoner om å gå til krig mot andre land i regionen. Det er ingen hemmelighet at både Syria og Iran er ønska bombemål for USA/Israel. Hvis Israel og USA får enkle militære seire i regionen kan det få voldsomme konsekvenser.

5. Bred front mot Israels krigspolitikk

RV arbeider for å bygge en bred bevegelse mot Israels krigføring mot palestinerne og Libanon. RV mener venstresida og fredsbevegelsen bør stille følgende krav til den norske regjeringa:

■ Norges regjering må kreve at internasjonale styrker må utplasseres på begge sider av grensa mellom Israel og Libanon. Den nylig vedtatte FN-resolusjonen baserer seg på at FN utelukkende skal ha styrker i det landet som ble angrepet, og ikke i aggressorlandet. Det er Libanon som trenger vern fra Israelske angrep, ikke omvendt, og en internasjonal styrke må operere ut fra dette premisset.

■ Norge må anerkjenn den lovlig valgte palestinske regjeringa, og oppheve den de facto norske økonomiske boikotten av den. Vi krever en slutt på den økonomiske utpressinga av palestinerne.

■ Regjeringa må ta de nødvendige skritt for å få en slutt på at norskproduserte våpen, ammunisjon eller drivstoff havner i Israel og brukes i landets krigføring. Vi støtter palestinatevangelens krav om våpenembargo mot Israel.

■ Det må snarest iverksettes en økonomisk, kulturell og politisk boikott av Israel, inkludert brudd i diplomatiske forbindelser, så lenge Israel okkuperer og driver krigføring mot palestinerne og libaneserne.

■ Norge må kreve at Israel løslater libanesiske og palestinske fanger, og arbeide for dette internasjonalt.

Det er uholdbart at regjeringa sidestiller partene i konflikten – det er Israel som okkuperer, Israel som bomber andre land, og Israel som går til krig. Uansett andre politiske uenigheter håper vi at andre på venstresida og i fredsbevegelsen kan samles om dette: Vi støtter de undertrykte og okkuperte, vi sidestiller ikke offeret og angriperen.

Hva skjer lokalt i samlingsprosessene?

RV har nå over noe tid diskutert om AKP og RV skal slå seg sammen til et parti. På debattlista til RV har det foregått litt diskusjon, men der er det bare en liten gruppe medlemmer som deltar. Det er ikke alle som vil delta i en sånn form for diskusjon.

Derfor mente Opprør-redaksjonen det hadde vært fint å høre fra lagene, om de har hatt organiserte diskusjoner, hva som diskuteres, hva det er enighet om og hva det er uenighet om. Vi har nå spurt fylkes- og lokallag om hvordan denne prosessen går. Lagene har organisert seg forskjellig. Noen steder er det

lokallagene som står for disse møtene og diskusjonene andre steder slår lokallagene seg sammen fylkesvis og har fellesmøter. Disse korte oppsummeringene refererer fra møter som har vært før sommeren. Kanskje er det noe her som andre lag kan bruke i sin videre diskusjon om sammenslåing av de to partiene.

Vi har spurt om hvor mange møter de pleier å ha og om hvor mange som har blitt brukt til å diskutere sammenslåing, hvem som har deltatt på møtene og eventuelt hvilke problemstillinger som har dukket opp.

Av Beth Hartmann

Troms RV

v/fylkesleder Frode Bygdnes

Både Tromsø og mitt eget lag Harstad, har hatt fellesmøter mellom RV, RU og AKP og diskutert denne prosessen i forkant av landsmøtet. Her har det vært stor entusiasme for en samlingsprosess. Mye fordi vi nok er litt "tordenskjolds soldater". Selv om ikke alle har dobbeltmedlemsskap, så er samarbeidsklimaet godt i våre små miljøer.

I diskusjonen i Harstad kom det frem en del frustrasjon over den debatt som hadde vært ført fra Oslo. En mente at en kunne merke en del mistenkeligjøring og kiving som en mente var skadelig for hele bevegelsen, særlig for RV. Derfor håpet en også at sammenslåingsdebatten og prosessen kunne bedre den stilen som en mente var i ferd med å utvikle seg i mer sentrale strøk av landet.

Til de konkrete spørsmålene så oppfatter jeg at de er stilt til lokallagene, ikke fylkesla-

get. For vi har kun styremøter i tillegg til årsmøter i fylkeslaget. Og kanskje et seminar i ny og ne. For lokallagene er det vel litt ymse, men i hovedsak tror jeg det er riktig å si at det er et møte i måneden. Hyppigheta er litt preget av kommunestyremøter og antallet på disse møtene er varierende. Men jeg tror at de største møtene var da sammenslåingsprosessen ble diskutert - det mobiliserte flere enn bare "kommunestyregruppa".

Det er enda vanskeligere å konkludere på hva medlemmene ønsker det nye partiet skal være, men for egen del ønsker jeg et aktivitetsparti med individuell medlemsskap og med krav til enkeltmedlemmene. Og laget må ha en dagsorden som er videre enn dagsordenen i kommunestyret. Dette har vi vært meget bevisste her i Troms, men det er ikke lett. Kanskje det blir lettere når vi ikke har så klar arbeidsfordeling som vi har ved dagens organisering.

Drammen RV

v/leder Erik Halvorsen

I Drammen har AKP-laget tradisjonelt stått sterkere enn RV, men nå er begge parter innstilt på sammenslåing. Ikke uventet er de aktive i RV stort sett også med i AKP-laget.

Vi har sjelden møter, men de møtene som er, er i sammenheng med ekstern virksomhet. RV og AKP samarbeider om de fleste aktiviteter, som 1. mai frokost og lignende.

Drammen RV har vært passive og deltok ikke på landsmøtet. Men vi starter opp igjen til høsten og har sendt henvendelse til RV sentralt om innleder til et møte i august/september. Derfor må vi komme tilbake til hvilke problemstillinger som dukker opp og hva vi ønsker i forhold til det nye partiet.

Trondheim RV

v/leder Peder Martin Lysestøl

Vi har hatt 2 møter, RU har vært invitert og vist stor interesse. Det første møtet hadde to innledere, en fra AKP og en annen. Møtet diskuterte bl.a betingelsene for sammenslåing.

Den andre diskusjonen var en del av LM-forberedelsene. I løpet av året har vi 10-12 med-

lemsmøter. Det betyr at 20 % er brukt til sammenslåing. Tror det var ca. 20 på første møte og 30 på det andre. Dette oppfatter vi som bra og viser stor interesse.

Debattene har gått vesentlig roligere i år enn tidligere. Noen, har kanskje trukket seg fra debattene da de er "dritt lei"? Men de to debattene jeg viser til har gått svært kameratslig. Det har vært mange uenigheter, men lite antagonisme. Noen uenigheter:

-Er det mulig å få til sammenslåing? Her har flere, inklusive undertegnede, skiftet fra stor skepsis, til optimisme.

-Skal det skiftes navn og hva betyr navn?

-Er det viktig å lage "stor samlingsprosess"? Skepsis- det er ikke så mange å samle. Det kan være en fare for å overdimensjonere..

-Forholdet til RU - noen har vært redde for å splitte RU

-Redd for at prosessen tar tid fra politisk arbeid og at det drukner i byråkrati.

-Det har vært skepsis til hva programmet skal være og hvordan dette skal utvikles. Noen har vært redd for at nytt program kuppes av en liten gjeng organisasjonstopper. Det finnes også en redsel for at programmet blir helt utvannet.

-Uenighet om organisasjonsform. Hva ligger i krav til aktivisme? Hva ligger i "små grunnorganisasjoner"?

Larvik RV

v/leder Erik Ness

Vi har hatt ett møte med Marte Mjøs Persen. Vi pleier å ha møter ca. hver 5.-6.uke, men som regel er det styremøter. Fellesmøte mellom AKP/RV og RU hadde vi 1. mai. Der hadde vi innledning om Islam. På frokosten kom det 20 stykker fra Larvik og Tønsberg. Jeg oppfatter det som om det er positiv stemning til en sammenslåing av partiene, men vi må komme tilbake til hvilke problemstillinger/uenigheter som er i laget og hva vi ønsker for det nye partiet.

Akershus RV

v/fylkesleder Geir Christensen

Fylkesstyret har laget et studieopplegg på prinsippprogrammene til RV og AKP på 5 møter med temaene:

Kapitalisme, imperialism, kvinnefrigjøring, sosialisme og organisasjon.

Det er gjennomført 5 møter på Ski og Lillestrøm

Bærum/Asker har hatt 3 og Nesodden 2 (der var det for dårlig oppmøte til å fortsette) Alle møtene har vært i samarbeid med AKP og RU.

Vi fant ingen større prinsippforskjeller i programmene. Tross ulik oppbygging var de

overraskende samstemte ideologisk.

I Ski har vi hatt noe diskusjon om forholdet til LO-toppen og analysen om toppenes partnerskap. Møtene fikk mye preg av marxistisk grunnskoloring ettersom svært få av deltakerne hadde særlig store forhåndskunnskaper. Det er ikke planlagt noen oppfølging men vi skal prøve å få til et grunnskoloringstilbud til høsten.

Vi har ikke planlagt hvordan vi skal drive prosessen videre enda, men jeg tror spørsmålet om hvordan det nye partiet skal se ut og funge er det viktigste. Å utvikle både demokratiet og evnen til fellesopptreden er nødvendig. Å vedta en handlingsplan på RV-landsmøtet som ett stort flertall av medlemmene i organisasjonen verken har diskutert eller kjenner innholdet av, viser store svakheter i forhold til begge deler.

POPULÆRT: Forslaget om å skape et nytt parti fikk stor støtte på årets landsmøte

Hvem betaler revolusjonen?

-Tankespinn om partiøkonomi

Hvordan kan det ha seg at vi - som har til hensikt å endevende de politiske maktforholda - nå finansieres av systemet vi ønsker å fjerne? Og er det gunstig for oss? Dette er sentrale spørsmål i forberedelsene til å danne et eventuelt nytt parti.

Makta sørger for sine. Det fikk vi nye bevis på i vår: statsråder og stortingsrepresentanter med bilordning, betalt personlig trener og frisør før slottsmiddag. Fra før vet vi at Stortinget har bevilga seg ei av landets beste pensjonsordninger. Fullt så fett har vi det ikke i revolusjonære kretser.

Likevel er det et faktum at bare rundt 15 prosent av RVs inntekter kommer fra medlemmer og sympatisører. Og dette er tall fra valgåret 2005 - et år med god innsamlingsvilje. Inntektene ellers er stort sett ulike offentlige tilskott (stemmestøtte, beinpenge osv). Og endra statlige regler gir RV enda mer slike penger fra og med i år.

Da ml-bevegelsen starta, var den ekstremt fokusert på en økonomimodell som var stikk motsatt av den RV drives etter i dag. Sjølvbergingslinja var programfesta. Alt som skulle gjøres (og det var mye), blei finansiert ved kontingenter og innsamlinger. Nå var det nok de første åra ikke så mye en kunne hente fra staten. Men Klassekampen, som da var partiavis, nekta faktisk i flere år å ta inn statsannonser og annen støtte som avisa hadde rett på.

Hvordan kan det ha seg at vi - som har til hensikt å endevende de politiske maktforholda - nå finansieres av systemet vi ønsker å fjerne? Og er det gunstig for oss? Dette er sentrale spørsmål i forberedelsene til å danne et eventuelt nytt parti.

Et kapitalistisk system av vesteuropeisk type baserer seg på det representative demokrati. Det har vist seg å være et svært effektivt styringsverktøy for kapitalen. Gjennom at staten drifter ei rekke folkevalgte organ, skjules det at det i realiteten er pengemakta som rå. Systemet innbefatter også å holde seg med en opposisjon.

Heldigvis er denne i all hovedsak svært systemlojal og lite opposisjonell. Innen visse grenser (som ikke er utprøvd) åpner det også for at en virkelig opposisjon - som oss - kan finansieres av staten. (La meg her presisere at jeg synes det er en styrke for demokratiet at interesseorganisasjoner og politisk opposisjon gis gode arbeidsvilkår. Jeg er for å forsvare dette systemet.)

Dette systemet gjør oss sårbare. Mye av statsstøtta er basert på stemmetall som går opp og ned. SV måtte redusere staben sin ganske mye etter siste valg. Ja, RV har saktens også merka slikt. Og skulle det politiske klimaet endre seg, så er regler og satser lette å endre så pengekrana strupes. Dette betyr ikke bare redusert kapasitet, men også stor fare for indre splid. Organisasjonen bruker tid og krefter på prioriteringskonflikter den ikke er trent på å løse.

Regjeringa kan også lett flytte fokus fra viktige saker til partienes egen velferd. For et par år sia var det forslag om endringer i statsstøtta som ville vært svært negative for RV og andre småparti. De måtte da bruke mye krefter på denne saken. Gav det mindre støy rundt resten av budsjettet?

På kort sikt ser jeg det som håpløst for RV (eller et nytt parti) å være fullstendig sjølvberga, men jeg mener det bør være et mål jamt og trutt å øke graden av egenfinansiering. Hvordan gjør vi det?

La oss se på diskusjonspartner AKP, som fortsatt drives etter sjølvbergingslinja. Normalt kommer over 90 prosent av partiinntektene der

fra kontingent, gaver og innsamlinger. (Et unntak er ei fersk millionbevilgning fra Fritt ord, øremerka til organisering av partiets arkiv.) Sentralt står kontingenten, som hos AKP er høy og inntektsgradert. Den starter på 100 kroner måneden, dvs at minimum er tre ganger høyere enn RVs standard på 400 kroner året. De aller fleste AKPere betaler atskillig mer enn dette. RV har til gjengjeld ei frivillig ordning på månedlige innbetalinger (Rødreven).

Er noe som likner AKPs kontingentsystem, et mål for det nye partiet? Jeg trur det. Jeg mener det skal koste å være revolusjonær, både i tid og penger. Vil du endre samfunnet så fundamentalt som vi vil, så viser du ikke det ved å betale partiet ditt i underkant av 40 kroner måneden.

At AKP klarer å drive sjølvberga, er nært knytta til organisasjonsmodellen: Små, lokale lag som jobber tett sammen; ei allmenn forventning om at alle bidrar; og lokal innkreving av kontingenten. Økonomi er altså også en grunn til å se på partiets organisering. Lag som er forpliktende fellesskap, øker viljen til å bidra. Inntektsgradering, som er en sosialt mer rettferdig måte å høyne kontingenten på, er lettest å få til i små og tette grupper.

For all del: AKP er lutfattig. Det må spinkes og spares og krangles om økonomi heile tida. Det er absolutt ingen ønskedrøm. Men det er på sett og vis en god skole i politikk og i revolusjon. Alt en gjør, koster. Alt en gjør, går ut over noe annet. En har ingen andre enn seg sjølv og kameratene å stole på. Skal vi få til mer, må vi overbevise flere om å bli med og å gi så det svir.

Jeg tenker meg - før debatten bryter løs - dette utgangspunktet for økonomien til et nytt parti:

- Foreløpig tar vi mot det vi får av offentlig støtte.
- Vi må ha konkrete mål for å trappe opp sjølvbergingsgraden.
- Minstekontingenten bør omtrent dobles. (Naturligvis med rabatt for enkelte grupper.)
- Det bør åpnes for lokal innkreving av kontingent i lag som ønsker det - gjerne med mulighet for inntektsgradert tillegg.

Gudmund A Dalsbø

- medlem av Opprør-redaksjonen og kasserer i AKP

Aktivist? Javisst!

- Ei lita liste over nyttige datoar i haust

8.-10. september:

Landsstyremøte i RV

Meir info: Skriv til rv@rv.no

30. september:

Demonstrasjon i Oslo mot krig mot Iran

Meir info: Sjå www.ingenkrig.no

14.-15. oktober:

Kvinnekonferanse i Nei til EU

Meir info: Sjå www.neitileu.no

19.-22. oktober:

Globaliseringskonferansen

Meir info: Sjå www.globalisering.no

30. oktober - 3. november:

Landsmøte i NTL

Er du RVer og delegat til NTL-landsmøtet?

Ta kontakt med RVs faglige ansvarlige Siri Jensen på siri.jensen@it-eksperten.no

3.-5. november:

Raud Ungdom sin feminismefestival

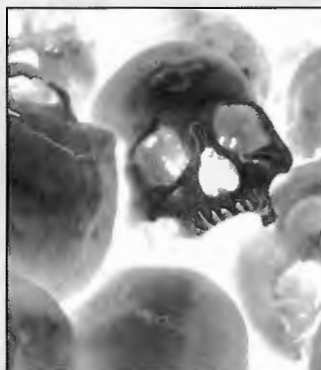
Meir info: Sjå www.sosialisme.no

1.-3. desember:

Stor kvinnekonferanse i regi av RV m.fl.

Meir info: Skriv til rv@rv.no ... eller les neste Opprør!

NYTT NUMMER: Atilio A. Boron: Sannheten om det kapitalistiske demokratiet - i et latinamerikansk perspektiv - Jo Stein Forbord Moen og Rolf Sæther: Kampen om Spania fortsetter - Lars Borgersrud: Montefiores Stalin og hans dødbringende svirebrødre - Eirik Rossen: Pol Pots leende - Anne Kalvig: Porno og prostitusjon - vold og massekultur - Rolv Rynning Hanssen: Privatisering av vannet - Trude Malthe Thomassen: Hvordan tjene penger på vann - Leiv Olsen: Samane kom fyrst - i heile Norden - Eldrid Lunden: Framandgjering, individualisme og kvinneknekten
Pluss 10 bokomtaler og et dikt av Marge Piercy

Rødt!
MARXISTISK TIDSSKRIFT

Vil du ha et prøveeksemplar,
send en epost til roedt@online.no
eller en sms til 90044145
med navn og adresse
Tilbud til nye abonnenter: 150 kroner.
Konto: 6276.05.28108

Hva er det jypling

Det har vært et år med mye mas fra oss i Rød Ungdom. Først skulle vi bryte med AKP, så fradømte vi dem det politiske eksistensgrunnlaget sitt og nå sist var det et jævla styr på RV-landsmøte om å få et utall pensjonerte Rød Ungdommere inn i partiledelsen. Selv om de fleste RVere har fått med seg at Rød Ungdom har et klart politisk prosjekt om dagen, er det nok de færreste som har fått med seg hva jyplingene egentlig vil. Derfor denne artikkelen.

Av Mimir Kristjansson, leder i Rød Ungdom

1. Et nytt parti må bli et parti

Det største problemet til RV er partiets løse organisasjonsstruktur. Partiet evner på mange måter ikke å være et "skikkelig parti" som kjører kampanjer, driver studier og bygger og utvikler folk. Dette er et problem som ikke kan løses gjennom å vedta aktivitet gjennom det nye partiets vedtekter. I

et nytt parti må det skapes en aktivitetskultur og et aktivitetsstilbud for flere enn dem som har vært på ukentlige møter sammen siden 1973. Et eksternt organ er etter min mening det viktigste enkelttiltaket vi kan gjøre for å øke aktivitetsnivået ute hos lagene. Foruten at et slikt organ sprer partiets politikk til folk, gir det også partilagene og partiaktivistene noe meningsfylt å bry seg med.

2. Et nytt parti må bli et nytt parti

Det er få som hilser en sammenslåing av RV og AKP like helhjertet velkommen som Rød Ungdom. Situasjonen med to moderpartier har vært en belastning for de røde ungdommene i Norge i snart 15 år, og det er ingen tvil at en samling av kreftene vil føre til tettere og nærere kontakt mellom Rød Ungdom og sitt nye moderparti. Likevel er ikke en sammenslåing nok for Rød Ungdom. Et nytt parti må også bli et faktisk nytt parti. Og da holder det ikke å legge ned AKP og RV, skaffe seg et nytt navn og kalle seg et nytt parti. Skal et nytt prosjekt være et prosjekt som sikter seg inn på å sprengte sperregrensen på lang sikt, må det være et prosjekt med nye politikk, ny taktikk og ikke minst nye folk.

3. Et nytt parti må bli et feministisk parti

Det finnes mange sterke og flinke kvinner i RV. Men det er ingen tvil om at RV er et svært mannsdominert parti, noe som ble svært tydelig på RVs landsmøte sist. Et av hovedproblemerne når det gjelder kjønn i RV er måten kvinner og menn bygges på i RV-systemet. Mens unge kvin-

ner stort sett rushes inn i RVs ledelse og brukes opp etter få år, gis menn en helt annen tid og mulighet til å bygge seg selv opp politisk som RV-kjemper på sine fagfelt lokalt. Derfor synes Rød Ungdom det er et glimrende initiativ av RV å lage en kvinnekonferanse til høsten. Men det er ikke bare kvinnene som trenger oppfølging for å bygge jentekollektiv. Det bør også bygges et guttekollektiv i RV der menn kan bruke tid på å studere feminisme og egen praksis sammen. Her står Rød Ungdom gjerne til disposisjon med sine guttekurs for RV-menn som føler at de trenger en innføring i feministisk praksis.

4. Et nytt parti må være en demokratisk spydodd (uten materialbrest)

Både RV, RU og AKP har god tradisjon for å ha et litt frynsete forhold til demokrati. Derfor må et nytt partiprojekt tuftes sitt sosialismesyn nettopp på demokratiet. Rød Ungdom har vedtatt at et nytt partiprojekt verken kan være stalinistisk eller maolistisk, og at vår sosialismevisjon er det sosialistiske folkestyret. Det sosialistiske folkestyret betyr å utvide demokratiet til også å gjelde den økonomiske basisen i samfunnet. Sosialismens demokratiske forankring må stå helt sentralt i det nye partiets ideologiske grunnlag, og med den følger også erkjennelsen av despotisk sosialisme i sin natur er en selvmotsigelse, en umulighet.

5. Et nytt parti må være et parti med sjøllitlit

Jeg tror det største savnet Rød Ungdommere flest føler i forhold er mangelen på sjøllitlit hos partiet. Som komiker og RV-medlem Knut Nærum har sagt må RV slutte å se på seg selv som ketsjup og begynne å se på seg selv som pølse. I stedet for å være en teltplugg som skal sikre teltet mot høyrevind, bør vi ha vårt helt egne telt å sette opp. En rolle som vaktbikkje, som tilhører til resten av den norske venstresida fram-

SOMMERLEIR: Årets RU-sommerleir var blant de største r

for som hovedrett på det politikkens matfat er en rolle som svekker ikke bare folks, men også vår egen tro på at RV-politikk faktisk er gjennom-

ne egentlig vil?

førbart. Et godt og tydelig eksempel på RV uten ambisjoner mener jeg er den ellers så fantastiske Torstein Dahles håndtering av spørsmålet om RV på vippen i valgkampen. Framfor å love fødselshjelp til en rødgrønn regjering mot å få gjennomslag for en liste over gode velferdsreformer, valgte Dahle å avvise hele problemstillingen og

venstreside, trenger vi sjøtillit til å ha ambisjoner om å styre norsk politikk. Det har ikke RV per i dag.

Det blir nok ikke stille fra Rød Ungdom framover heller
2006 har vært et turbulent år politisk for

nært parti i Norge, og kommer nok til å sette mer preg på partiprosessen enn mange 50-åringer skulle ønske seg framover. Men skal vi lykkes i å skape et parti for framtida, er det liten tvil om at det er greit å ha framtida med på laget.

fakta

HVA SKJER I RU?

Sommerleir 06

Mellom 250 og 300 revolusjonære deltok siste uka i juli på Rød Ungdoms sommerleir. Det gjør RU-leiren større enn SU-leir for andre år på rad.

Skolestartskampanja

Vi starter skoleåret med å turnere land og strand, holde åpne møter og spre det glade budskap. Vil du ha et lokalt RU-lag? Send mail til ru@sosialisme.no så kommer vi kanskje innom deg.

Bøllekurskampanja

Helgene 1.-3. og 8.-10. sept. skal det avholdes 50 bøllekurs for jenter og 10 feminisme kurs for gutter landet rundt.

Feminismefestivalen

3-5 november arrangeres Rød Ungdoms farnøse Feminisme Festival for 5. gang. Da ventes 350 ungdommer til en helg med feminisme i Oslo. Meld deg på festivalen på www.sosialisme.no

en sinne

plassere RV så langt ute på sidelinjen i norsk politikk som det var mulig å komme. Skal et nytt parti lykkes i å bli et stabilt, stort parti på norsk

Rød Ungdom, og ingenting tyder på at neste år vil bli noe roligere. Rød Ungdom har satt seg fore å spille en viktig rolle i å skape et nytt, revolusjo-

